

SLOVENSKE KOBILE

Nastopajo: Novinarka
kobila Danica
kobila Rozamunda
Kralj Matjaž
Alenčica
Erazem Predjamski
Beli

1. prizor: Intro

Novinarka ponuja mimoidočim daljinski upravljalec za televizor.

NOVINARKA : Gospod! Gospod, bodite tako prijazni in zamenjajte kanal, prosim. Veste, rada bi vam predvajala eno zelo zanimivo informativno oddajo. Ali pa vi, gospod, prosim, a lahko predstavite na kanal 12, veste, ravno mene predvajajo. O, hvala, res ste prijazni!

Zdaj se namesti, kot da bo končno začela, a govori petkrat preveč naglas.

Drage gledalke, dragi gledalci, ooo, sranje! A me lahko da nekdo bolj potihem, prosim? Gospod, a bi vi?

Spet ponuja mimoidočim daljinski upravljalec.

Gospod? Bi me lahko dali bolj potihem? Če bi mi lahko znižali glasnost! Ali pa vi, gospa?

Tokrat daljinca pomoli ženski gledalki.

Gospa, prosim, očitno moški sami niso sposobni niti televizorja upravljat! Kaj šele recimo ... državo! Mislim, kam nas je pripeljala tale emancipacija ... *(se končno neha dreti)* Hvala, gospa, hvala lepa! No, ko ste že ravno pri tem, a bi mi lahko še kontraste malo popravili?

V ekranu se prižge lučka.

Pa ne tam! Preklete, tisto je svetlost! Ne me še bolj osvetlit, že tako se mi vidijo vse gube!

Lučka se spet ugasne.

No, tako, ja hvala, hvala. In zdaj končno k oddaji: Drage gledalke, dragi gledalci, lepo pozdravljeni! Javljamo se vam v živo iz ... Ne! Ne, kaj delate, ne me nazaj prevrtavat!

Spušča zvoke, kot da je na rewind, potem je spet normalna.

Drage gledalke, dragi gledalci, lepo pozdravljeni! Javljamo se vam v živo iz... Kje smo že danes? Aja! Iz Trnovega.

(ali iz Maribora ali Lenta ali v Spodnjega Dupleka, kjer koli se že predstava igra)

Dobrodošli v oddaji »Prebrskano!«. Danes iščemo zadnjega slovenskega princa na belem konju. Ali obstaja v Sloveniji človek, ki bi našo deželo popeljal v boljši jutri, svoji izvoljenki pa izpolnil sanje o pravljici? Je to kmet Janez, knez Borut ali prometnik Patrik? Je čistokrvni Slovenec ali je morda Tür(e)k? Je še kdo, ki lahko očara srca vseh slovenskih deklet in hkrati reši našo ekonomijo? V današnji oddaji bomo pobrskali tudi malo po naši polpretekli zgodovini. Govorili bomo o moškem, ki je osvobodil

našo deželo. Govorili bomo o moškem, ki je morda edini resnično bil princ na belem konju. Govorili bomo o moškem, ki je ugrabil svojo izvoljenko in jo rešil pred svojim ničvrednim rivalom. Le katera izmed nas si tega ne bi želela? V našem arhivu sem izbrskala nek zelo star dokumentarni posnetek, ki nam bo pomagal odgovoriti na vprašanje, ali princ na belem konju obstaja in ali je sploh kdaj obstajal?

Novinarka spusti zaveso z logom svoje oddaje Prebrskano in pozornost gledalcev se preusmeri h kobilama.

2. prizor: Kobili

DANICA: Ooohhh, Rozi, kriza.

ROZAMUNDA: Ja, tebi je pa res hudo.

DANICA: Tudi koraka več ne morem naredit.

ROZAMUNDA: Danica, revica, a si utrujena?

DANICA: Veš, kako!?! Počutim se, kot da bi imela 200 kil.

ROZAMUNDA: Nič čudnega.

DANICA: Kaj hočeš reč s tem?

ROZAMUNDA: Pa saj non stop samo žreš! Ves čas nekaj prežvekuješ. Včasih imam občutek, da si krava, ne pa kobila.

DANICA: Saj, točno tako se tudi počutim! Kot molzna krava!

ROZAMUNDA: Ti!? Saj imaš ves čas polna usta! Enkrat ti en ponudi svoj

korenček, drugič pa drugi. Bit v državni službi mora bit pa res hudo.

DANICA: No, ja, pa ti bodi vsak dan na voljo vsakomur, da te zajaha!

ROZAMUNDA: Vsakomur? Ali samo tistim, ki ti pod mizo ponudijo kakšno kocko sladkorja?

DANICA: No, se pač znajdem, kaj pa s tem narobe!?

ROZAMUNDA: Nič, ampak ne se potem meni pritoževat, da si zmatrana, če pa nosiš s sabo vso to odvečno težo.

DANICA: Tebe je sama foušija. Pa me nič ne briga. Jaz bom pojedla vedno toliko, kolikor bom imela. Sploh me pa ne utruja toliko moja lastna teža, ampak to, da si vsak od mojih gospodarjev s sabo na pot vzame še kakšno princesko.

ROZAMUNDA: Ti pa še kakšen krof!

DANICA: In to na mojem hrbtu! Kot da bi bila jaz kakšpen fizikalec!

ROZAMUNDA (*užaljeno*): Fizikalec! Kaj je pa narobe s fizičnimi delavci?

DANICA: Nič, Rozi, nič.

ROZAMUNDA: Veš, jaz vsak dan garam od jutra do mraka. Kot v fabriki. Misliš, da jaz ne bi rajši služila vitezom in gospodi, kot pa garala na polju?

DANICA: No, tako pač je ...

ROZAMUNDA: Če te jaha kakšen vitez, imaš vsaj možnost spoznat kakšnega postavnega žrebca in se bogato poročiti!

DANICA: No, seveda, ti dosti drugih opcij nimaš, ko pa nisi v šole hodila. Jaz se pač gibljem v malo višjih krogih. Za jutri me je najel sam Kralj Matjaž!

ROZAMUNDA: Danica! A res!? Uau. Ti, pa je res tisto, kar sem prebrala v časopisu?

DANICA: Katerem časopisu?

ROZAMUNDA: Tistem rumenem, ki si ga prej požvečila.

DANICA: Kaj pa je pisalo?

ROZAMUNDA: Ja, da so tole Matjaževo Alenčico ugrabili islamski fundamentalisti?

DANICA: A res!? Ja, potem bo pa najbrž jutri dolga pot! Se moram dobro pripraviti!

Danica hlastno zagriže v seno.

ROZAMUNDA: A daš še meni malo?

DANICA: Daj, Rozi, no. Jaz nisem Rdeči križ.

Rozamunda jo gleda, ko žre. Zasliši se zvonec.

Aha, tole je pa zame. Najbrž je že Matjaž.

ROZAMUNDA: A lahko jaz do konca pojem?

DANICA: Iiiii! Že grem!

Scenografija se zasuka.

3. prizor: Matjaž in Alenčica

Matjaž jaha proti turškemu taboru.

MATJAŽ: Pohiti, Danica, moja kobila,
pohiti, saj temna sovražna je sila
mojo zaročenko sinoči ugrabila!

DANICA (*bolj zase kot ne*): Saj tečem, Kralj Matjaž, samo nehaj že s temi
trapastimi verzi!

MATJAŽ: Turški sultan – uzurpator hudobni
Alenko zaprl je v šotor turobni,
revica sama ves dan že čaka
mene – slovenskega junaka.

DANICA (*sope*): Oh, bog, prisežem, da nikoli v življenju ne pogledam več
sladkorja! Že jutri grem na seneno dieto! Prisežem!

MATJAŽ: Pohiti, kobila, pohiti!
Da sultan ne utegne Alenčice skriti!

DANICA: Saj grem! Pa kaj misliš, da imam petsto konjev!?

MATJAŽ: Alenčica, draga, potrpi, izdrži!
Nikar vseh upov še ne zavrži.
Prihajam, rešim te v kratkem
Kmalu v objemu mojem boš sladkem!

DANICA: A lahko ne omenjaš sladkorja, prosim!?! Eni smo na dieti!

ALENČICA: Matjaž, Matjaž, me vidiš!?

MATJAŽ: Oj, sultan, turški, kako se mi stidiš!
Še danes presekam te vsaj na dvoje,
Da ne boš več sposoben ne ježe ne hoje!
Da ne boš več ugrabljaj deklet slovenskih ...

ALENČICA: Matjaž, poglej koliko novih oblek imam ženskih!

MATJAŽ: Kaj!?

ALENČICA: Poglej koliko svile in zlatega nakita,
Oh sultan in sultanka res krasno živita!
Matjaž, jaz grem v Turčijo. Kar prêcej, za vedno!
Poročila se bom – bogato in obredno!

MATJAŽ: Nikoli! Alenka, še danes te rešim
in sultanovo smrt s svojim mečem pospešim!

ALENČICA: Ampak, Matjaž, ne bodi tako blazen!
Saj sultan je do mene jako prijazen!
Hrani me dobro, oblači v svilo
in z mano ravna ljubeznivo in milo!

MATJAŽ: Vse to je prevara, da bi mu verjela,
Ko prideš v Turčijo bo pa šiba pela!

ALENČICA: Ne, tudi druga dekleta trdijo,
da v Istanbulu res lagodno živijo.

MATJAŽ: Alenčica, ti si ja kranjsko dekle
kaj te želja po domu še nič ne žre?

Ne pogrešaš nič žgancev in kislega mleka?

ALENČICA: Poglej, kaj ni mehka moja svilnata obleka!?

MATJAŽ: Za njo si ti svoj dom zatajila!

Bi res zaradi svile Slovenijo zapustila!?

Ne, ti si le trudna in tvoji možgani

ne delajo prav, ker niso naspani.

Pridi, zajaši tu mojo kobilo!

Matjaž posadi Alenčico na sedlo.

ALENČICA: Ne grem! Jaz hočem zlato ino svilo!

MATJAŽ: Lenka! Kranjska dežela je Evrope zibel

Kaj ni lepa? Poglej, tam je Predel!

Pa Triglav visoki in Vrata in Stol

Brez najmanjšega truda – pohištva že pol!

ALENČICA: Ne maram pohištva, jaz hočem nakit!

Pusti me, s sultanom hočem oditi!

MATJAŽ: Pod Peco te peljem, da malo počiješ,

v Savi z obraza ličila izmiješ.

ALENČICA: Ampak jaz bi šla raje v Konstantinopel!

DANICA: Ja, pa kaj še, a misliš, da sem opel!?

MATJAŽ: Z mano odjašeš zdajle do Pece

(Danici) in to prosim hitro, ker moram na WC!

Scenografija se zasuka.

4. prizor: Javljanje s terena

NOVINARKA: Dobrodošli nazaj v oddaji »Prebrskano!«. No, dragi gledalci, zdaj ste se lahko na lastne oči prepričali: slovenski princ na belem konju je še kako obstajal! Ste ga videli, kako je močan? In kako odločno je ravnal s svojo zaročenko? Ooohh, meni se kar zvrtil, ko vidim takšnega dedca! Kaj bi dala, da bi mene danes kakšen takole na trdo prijel! Tale Alenčica je pa taka trapa, sploh ne zna cenit odločne moške besede! Dandanes bi mi marsikaj žrtvovali za enega takšnega dedca, kajne? No, ampak vse še ni izgubljeno: Kot veste, kralj Matjaž še danes spi nekje v jami pod goro Peco. No, spi ravno ne, tako pravi samo legenda. V resnici je njegovo telo zamrznjeno v večnem ledu. Obiskali smo strokovnjake z Zamrzološkega inštituta Slovenije. Povprašali smo jih, ali bi bilo mogoče fosil kralja Matjaža odmrzniti in tega velikega slovenskega voditelja obuditi od mrtvih. Svoje mnenje nam je posredoval profesor doktor scientologije Čedomir Jerca Mrzel Plemeniti:

Novinarka si natakne debela očala z brki in se prelevi v prof. dr. Mrzlega.

Z visoko tehnologijo, ki nam je na voljo danes, bi lahko ne le varno odmrznili kralja Matjaža, ampak tudi kakega sodobnega slovenskega voditelja zamrznili in ga pustili, da malo premisli. Ha ha ha!

Novinarka je spet ona sama.

In zdaj, dragi gledalci, vam zastavljamo vprašanje: Ali bi podprli odmrznitev kralja Matjaža in njegov prevzem političnega vodstva v naši državi? Glasujete lahko po telefonu na številki, ki se je izpisala na ekranu.

Na ekranu se izpiše telefonska številka.

Glasovanje pričenjamo zdaj, o rezultatih pa bomo poročali po oglasih.

Novinarka sproži najavno melodijo oddaje "Prebrskano!"

5. prizor: Spet kobili

ROZAMUNDA: A daj, ne, no, spet reklame!

DANICA: Hvala bogu, vsaj malo premora! Sem bila že tako lačna!

ROZAMUNDA: Pa ne morem spet gledat oglasov za stvari, ki si jih itak ne morem privoščiti!

DANICA: Veš kaj, to je fevdalizem, tudi televizija mora od nečesa živeti!

ROZAMUNDA: Pa saj dajemo desetino za naročnino!

DANICA: No, tisto je pa res drobiž!

ROZAMUNDA: Kakor za koga.

Danica zagriže v svoj kup sena.

DANICA: Mmm, tole seno je pa tako dobro, da bi se še lipicancem na Dunaju sline cedile!

ROZAMUNDA: Ja, verjamem. *(Se oblizne.)* Ti, a si slišala, kaj so zadnjič povedali na novicah?

DANICA: Kaj?

ROZAMUNDA: Da pride danes cela cesarjeva konjenica tukaj mimo? Imajo tisto, kaj že ... Eeee, ffff, G, ja G8!

DANICA: Ja, pa menda so večinoma vsi žrebci še plodni. Iiiii!

ROZAMUNDA: A res!?

Pristopi Novinarka.

DANICA: Jooj, kaj pa tale hoče?

ROZAMUNDA: Hej, hej, ti, človekinja!

NOVINARKA: A jaz?

ROZAMUNDA: Ti, ja! Bi te lahko prosila, da mi skrtačiš grivo?

NOVINARKA: Ja ... lahko.

Novinarka iz svoje torbice potegne glavniček.

DANICA: Daj, Rozi, saj si tako mršava, da te nobeden ne bo niti pogledal! Daj, rajši mene skrtači.

Novinarka krtači malo eno, malo drugo.

ROZAMUNDA: No, probat ni greh.

NOVINARKA: Za koga se pa vidve tako lišpata, če smem vprašat?

ROZAMUNDA: Avstrijci pridejo!

DANICA: Avstrijci! Kakšni Avstrijci! Saj so lipicanci!

ROZAMUNDA: No, saj pravim, Avstrijci!

DANICA: Pa porkaduš, Rozamunda! Daj se malo izobrazi, no!

NOVINARKA: Ja, res, no!

DANICA: Mislim, lipicanci pa ja niso Avstrijci!

NOVINARKA: Seveda ne!

DANICA: Italijani so!

NOVINARKA: Kaj!?

ROZAMUNDA: Avstrijci, Italijani, saj ni važno! Važno, da so iz tujine!

NOVINARKA: To je pa res preveč. Lipicanci so pa ja slovenski konji! Kaj je z vama!?

DANICA in ROZAMUNDA: Hi hi hi hii!

NOVINARKA: Kaj se režita!?

DANICA: Lipicanci slovenski!?

DANICA in ROZAMUNDA: Hi hi hi hii!

ROZAMUNDA: Sploh sem pa jaz itak slišala, da izumirajo!

NOVINARKA: Kaj!?

DANICA: Ja, jaz tudi. Zato pa pravim, da ne hodi tako suha okrog. Saj si že kot eno kljuse!

ROZAMUNDA: Ja, pa ne namenoma. Sploh pa sem rajši malo presuha, kot pa taka kot ti, kobila zavaljena!

DANICA: Jaz skrbim, da bom izgledala čim bolj plodna. To je v resnici tisto, kar je lipicanerjem pomembno. Oni bi radi ohranili svojo pasmo.

ROZAMUNDA: To že, ampak ne pasmo konj z motnjami hranjenja!

DANICA: ... je rekla anoreksičarka!

ROZAMUNDA: Bajsa!

DANICA: Kljuse mršavo!

ROZAMUNDA: Donda debela!

DANICA: Kilava oslica!

ROZAMUNDA: Povodni konj!

NOVINARKA: Pa če vidve nista dve navadni kozi!

DANICA in ROZAMUNDA: Ej, ne žali!

DANICA: Po kaj si pa sploh ti prišla?

ROZAMUNDA: Ja, res, kaj tukaj zijala paseš? A ne bi šla rajši kaj delat?

NOVINARKA: No, sem mislila z vama eno reportažo naredit. Ampak če vaju ne zanima bit na televiziji, potem pa nič.

ROZAMUNDA: Na televiziji? Kako?

DANICA: Kakšen televizor pa ti imaš, da bi lahko midve kar obe gor stali?

Rozamunda brcne Danico.

ROZAMUNDA (*šepeta*): Pa ne, no, Danica, ona misli, da bi naju posnela!

DANICA: Aja. Ajaaaa! Ja, to pa lahko, v zvezi s čim pa?

Novinarka iz torbice potegne mikrofona z logom oddaje "Prebrskano!" in ga pomoli Rozamundi pred gobec.

NOVINARKA: Za kralja Matjaža sta najbrž že slišali, ane?

ROZAMUNDA: Slišali, slišali.

DANICA: Pa še kaj več kot samo slišali ...

NOVINARKA: No, pa bi mi lahko pokazali, kje je njegova jama?

ROZAMUNDA: A pod Peco, misliš? Ja, Danica, saj ti pa veš, kje to je, ane?

Bova pa ja gospodični pokazali.

DANICA: No, če se bom lahko spomnila.

DANICA slabotno zakašlja v mikrofona. Novinarka se nakremži in začne brisati njeno slino.

ROZAMUNDA: Kako to misliš? Saj si bila ravno včeraj tam!

DANICA: Ja, pa me spomin že malo zapušča, najbrž od podhranjenosti.

ROZAMUNDA: Ti, pa podhranjena!? O čem pa rezgetaš?

DANICA pomenljivo brcne ROZAMUNDO.

Auuu!

DANICA: Kakšna kocka sladkorja bi sigurno pomagala mojemu spominu...

Novinarka je pospravila mikrofon, zdaj iz torbice privleče dve kocki sladkorja.

NOVINARKA: Okej, okej, razumem. Tule imata vsaka malo cukra, pa gremo na pot.

NOVINARKA da vsaki od kobil kocko sladkorja. DANICA in ROZAMUNDA glasno zacmokata.

DANICA: Mmm, ja, zdaj se pa že spomnim. Ane, Rozi, tule se gre.

ROZAMUNDA. Mnjamm. Ja, tukajle, ja, kar za nama.

Končno začnejo korakati.

DANICA: Ti, zakaj pa sploh hočeš do kralja Matjaža?

NOVINARKA: Preden se odločimo, ali ga bomo po tisoč letih odmrznili ali ne, bi rada v živo videla, kakšen je bil v svojih časih.

DANICA: Joooj, ne vem, če ti bo prav zelo všeč.

NOVINARKA: Zakaj ne?

ROZAMUNDA: Danica! Kako pa govoriš o plemstvu! Kaj če te kdo sliši!?

NOVINARKA: A sta vidve prepričani, da gremo v pravo smer? Se mi zdi, da smo šle ravnokar mimo Postojne.

DANICA: Ammm. A res?

NOVINARKA: Rozamunda?

ROZAMUNDA: Pojma nimam, jaz nisem nič kriva!

NOVINARKA: Tole je bila definitivno Postojna. Prepoznam jo.

DANICA: Ja, pa je bila res ena tabla.

NOVINARKA: Tista tam?

ROZAMUNDA: Jama grotte kave.

NOVINARKA: Jama!?

DANICA: Griotte ...

ROZAMUNDA: Kava ...

NOVINARKA (*zazeha*): Joj, kavo bi rabila, ja.

DANICA: Jaz pa cukr.

NOVINARKA: No, naj ti bo, ampak ta je ta zadnji do Pece. Izvoli.

DANICA: Mmmm.

NOVINARKA: No, kaj je zdaj? Kaj delamo pri Postojni, če smo pa namenjene na Koroško?

DANICA: Eeeeemmm.

ROZAMUNDA: No, ja, no ...

DANICA: Spet mi je začel spomin pešat. Maš še kakšen cukr?

NOVINARKA: Ne imejta me za norca. Nekaj se pa tudi jaz spoznam na zemljepis.

DANICA: Veš kaj, saj je tukaj blizu sigurno tudi kakšen princ. Malo po teh jamah pobrskej, se bo že kakšen našel ...

NOVINARKA: Da ne bom jaz po tebi malo pobrskala!

ROZAMUNDA: Ne bit jezna. Saj lahko obiščeš kakšnega drugega princa.

NOVINARKA: Katerega?

ROZAMUNDA: No, kakšnega, ki stanuje tukaj blizu.

NOVINARKA: Ja, kot da za vsakim vogalom stanuje kakšen princ!

DANICA: No, ne ravno za vsakim vogalom, ampak v kakšni jami se pa res najde kakšen.

NOVINARKA: Daj, vsaj tiho bodi.

ROZAMUNDA: Ali pa v kakšnem gradu!

NOVINARKA: In kje vidiš kakšen grad?

DANICA: No, videt ga ravno ni, ampak če že vprašaš, je tukaj v bližini res en grad. V jami.

NOVINARKA: Ja, pa kaj še.

ROZAMUNDA: Saj res! Tam živi pa Erazem!

NOVINARKA: Erazem? Že po imenu zveni malo blazen.

DANICA: Ne, Erazem je blazno prijazen!

NOVINARKA: Kako se pa piše?

ROZAMUNDA: Predjamski.

NOVINARKA: Predjamski!? Pa kaj je z vama? (*Jezno naklesti kobilici s svojo torbico.*) Jaz nisem prišla iskat nekega jamskega človeka, ampak princa na belem konju. Takoj me peljita h kralju Matjažu!

DANICA: Ohhhh, kako pa ti kompliciraš!

ROZAMUNDA: Glej: Za tem vogalom je vhod v jamo!

NOVINARKA: Pa jaz ne grem v nobeno jamo, kaj je z vama?

DANICA: Midve morava zdaj it. Adiiiijo!

NOVINARKA: Ej, kam gresta!? Pa ne me same tukaj pustit!

DANICA: Šibaj, Rozi, šibaj.

Scenografija se zasuka. NOVINARKA stopi korak naprej in se že znajde v jami.

6. prizor: Erazem in Novinarka

Novinarka se najprej sprehodi po jami, ki je dokaj strašljiva. Napade jo netopir, zasliši se ukanje sove, Erazem jo uščipne za rit in se takoj spet skrije. Končno zagleda Erazma.

ERAZEM: Kaj bi rada?

NOVINARKA: Aaaaa!

ERAZEM: No, daj, povej, predno mi zraste brada.

NOVINARKA: Jaz sem ... Jaz iščem ...

ERAZEM: A ne vidiš, da ga tukaj ni?.

NOVINARKA: Koga?

ERAZEM: Tistega, ki ga iščeš ti.

NOVINARKA: Kako pa veš, koga iščem?

ERAZEM: Glej, ti povem, da si prišla zastonj sem not.

NOVINARKA: Kako veš?

ERAZEM: Ker k meni pridejo samo ženske, ki jih plačam,

ma če si že tukaj, se sleci, pa sva si bot.

Pa še gumb odpni tem mojim tesnim hlačam.

NOVINARKA: Čakaj malo, kaj si pa ti predstavljaš!?

ERAZEM: O, marsikaj, marsikaj

NOVINARKA: No, daj, ne blebetaj.

ERAZEM: No, vidiš, vidiš, si že ujela rimo!

NOVINARKA: A lahko nehaš s to perverzno štimo?

Pa kdo sploh si ti, jamski bedak?

ERAZEM: Jaz sem Erazem, najbolj pošten slovenski junak.

NOVINARKA: O ja, ja, me prav zanima!

ERAZEM: A te res? Ja, prima!

Potem pa poslušaj:

Nisem galant, ne nosim kravate,

me ne zanimajo prazne debate

o junaških pohodih in take kosmate

to vi morda lahko raji prodate.

Matjaž da je frajersko sultana odgnal?

Brez kmečke vojske bi se on samo usral!

Novinarka poišče v torbici mobilni telefon in išče, ali je kje v jami signal.

Vsi tejle vitezi in strašni ministri,

se tebi res zdijo tako strašno bistri?

Bojijo se tujcev kot črne kuge,
da ne bi slučajno slovenske struge
zapolnili kaki drugačni geni
mogoče bolj pametni, bognedaj leni!
»Da se le ne bi slovenska kri
pomešala s tujo, saj ta ja smrdi!«
Nič lepega ne mislim o naših »herojih«,
zato se ne mešam po vladnih birojih.
Oni se delajo pogumne in fine,
svoje vojne pa financirajo iz desetine.
In jemljejo revnim, ki komaj živijo,
da se lahko okrog z lipicanci podijo!
Ampak to zanje ni kraja, ne to je davek,
joj, kakšna laž je vsak njihov stavek!
Kolikor more si vsak nagrebe ...

NOVINARKA: No, no, ti si tudi malo poln samega sebe!

Novinarka se končno prijazni s tem, da nikjer v jami ni signala.

ERAZEM: Saj nič ne rečem, tudi jaz sem bogat.
Pa se vsaj ne pretvarjam! Povem: jaz sem tat.
Pošteno si kradem vsakdanji kruh
in delam trdo, glej, imam že pruh!

Kradem samo tistim, ki imajo preveč,
ki mečejo štruce in žemlje in hlebce kar preč!
Vse, kar nakradem, z bližnjim delim,
pošteno razmišljam in pošteno živim.

NOVINARKA: Priznam, kralja Matjaža imam res v čislih
in tvoj govor je naredil prepih v mojih mislih,
a preden ti verjamem, grem še enkrat preverit,
v živo hočem Matjaževo herojstvo izmerit.

ERAZEM: To mi je všeč, punca, tvoj um ne naseda,
vsemu, kar trdi moja beseda,
taki so redki, ki mislit še znajo,
in ki se jim še da pogledat čez ograjo.
Do Pece je dolga, zato kar zajaši,
mene tudi že čakajo moji pajdaši.

NOVINARKA: Zajahala bi, pa nimam ne sedla,
niti kobile, da bi me do Matjaža odvedla.

ERAZEM: Aja, v tem je problem, zakaj pa ne zineš?
Če znaš jahat lipicanca, lahko z mojim odrineš.
Nà, tu so ključi, pazi ko parkiraš,
pa glej, da mu sveže seno le serviraš!

NOVINARKA: Čakaj malo, a ti to resno?

ERAZEM: Ja, seveda, ajde, šibaj na desno!

Scenografija se za Novinarkinim hrbtom zasuka.

7. prizor: Beli

NOVINARKA: Uau, kakšen tip! Gentleman ravno ni, ampak razmišlja pa res svetsko! Dolgo že nisem srečala koga takega. Opla! Kar krulit mi je začelo od razburjenja! Kaj bi zdaj dala za en horseburger!

Za njo se pojavi bel žrebec. Beli.

BELI: Ej, ej, ej, pazi kaj govoriš! Ne se hecat iz mojih kolegov!

NOVINARKA (*s hrbtom proti Belemu*): Kaj? Kaj sem pa rekla?

BELI: Horseburger. To ni smešno. Za te stvari umirajo moji prijatelji!

NOVINARKA: Oprosti, no. (*se končno obrne*) O, uau!

BELI: Kaj?

NOVINARKA: Ja, ti. Neverjeten si.

BELI: Kaj, a še nisi videla pravega lipicanca? (*se frajersko zasmеji*)

NOVINARKA: Sem, ampak ... ne tako od blizu.

BELI: Pa tudi takšnega, ki nosi na svojem hrbtu princa?

NOVINARKA: Kako to misliš? A nisi ti od Erazma konj?

BELI: Sem, ja.

NOVINARKA: Pa saj on ni noben princ.

BELI: Ne? Se ti ne zdi, da te je na nek način rešil?

NOVINARKA: Rešil? Česa?

BELI: Tvoje lastne zaslepljenosti? (*frajerski smeh*) Tebe same? Ha?

NOVINARKA: Hm. Mogoče pa res. No, saj ni važno, jaz moram zdaj do kralja Matjaža. Me lahko odneseš do Pece?

BELI: Če še vedno misliš, da moraš tja ...

NOVINARKA: Ja, seveda moram! To je ja moja služba!

BELI: Prav, zajaši.

NOVINARKA: Kako pa ... Kam pa naj dam nogo ... Čakaj, grem z druge strani.

Novinarka gre okrog scenografije, medtem se preko slike Belega spusti dodatno platno, na katerem je na hrbtu Belega narisana Novinarka. Beli se smeji.

Opa!

BELI: Ja, malo sem še divji.

NOVINARKA: A nisi ukročen?

BELI: Seveda ne! Nikoli do konca. Poznaš tisto pesem: (*Zapoje in strašno zafuša.*) Moj črni konj ne rabi uzde, uboga me brez vajeti ...

NOVINARKA (*si pokriva ušesa pred njegovim fušanjem*): Seveda, vsak jo pozna.

BELI: No, zdaj veš, zakaj je konj v pesmi črn. Ker črni so že sami po sebi krotki, zato pa tudi ne rabijo uzd. *(Se smeji.)* Lipicanci smo pa divji, neukročeni, svojeglavi. Nikoli vam ne bomo povsem podložni.

NOVINARKA: No, ampak do Pece me boš pa še peljal? Ne tako kot tisti dve kobilici, ki sta zavili proti morju namesto na sever.

BELI: *(Se smeji.)* Seveda. Greva. Iiiii. *(Se smeji.)*

Beli jo odpelje do Matjaža in Alenčice. Scenografija se zasuka.

8. prizor: Matjaž in Alenčica

ALENČICA: Ne grem, Matjaž, s tabo ne grem!
Kar nazaj se obmi, odvrzi svoj šlem.

MATJAŽ: No, zdaj pa dovolj, baba, nisem za hece!
Pozabi muslimana, greva do Pece!

ALENČICA: Matjaž, no, poglej stvar z malo distance!

MATJAŽ: Pa dost mam te tvoje silne tolerance!
Še malo, pa mu boš začela džamijo gradit
in ti povem, da potem smo pa v rit!

ALENČICA: Matjaž, ti si en Slovence! Zabit!

MATJAŽ: Tišina! In greva! Danes moram še sosedu kozo umoriti!

ALENČICA: Nočem it s tabo do butaste Pece,

nočem ti čistit in rojevat dece,
jaz hočem v življenju še kaj prebrat,
ne pa samo za štedilnikom stat!

MATJAŽ: Baba bod' tih in daj mi že mir
če si kaj pametna, podaj mi še en pir!

Alenčica mu poda pivo.

ALENČICA: Matjaž, mene še nekaj zanima:
Od česa pa ti živiš tako prima?
S čim ti plačuješ ta luksuz in hrano?
Iz česa življenje z rož'cam postlano?
Saj nič ne delaš? Koga pa cuzaš?
Kaj se tako zdaj nesramno mi muzaš?

MATJAŽ. Lenka, jaz zase dobro skrbim,
dela ne maram, rajš' od drugih živim,
ko fabrike grejo v rit al' v stečaj,
zame začne se finančni raj.

ALENČICA: Matjaž, ti hočeš reč, da ...
Ti nisi noben junaški odrešitelj?
Ti si navaden stečajni upravitelj!?

MATJAŽ: Tako kot sem rekel, baba daj mir
in mi podaj še en čik in še en pir!

Matjaž si prižge čik, scenografija se zasuka.

9. prizor: Erazem in Novinarka

Erazem, Novinarka in steklenica šampanjca.

NOVINARKA: O, sranje, ta Matjaž je totalna budala!

Jaz sem ga pa še včeraj v zvezde kovala!

ERAZEM: Važno, da si zdaj resnico spoznala.

NOVINARKA: In za to lahko rečem samo tebi hvala!

Nazdravita.

ERAZEM: Ne, saj si sama odprla oči.

NOVINARKA: V glavi se mi nekam čudno vrti ...

Pa saj sem se komaj dotaknila vina ...

ERAZEM: Najbrž si high od adrenalina.

NOVINARKA: Naredila sem točno tri drobne srke,

pa zdaj non stop mislim na te tvoje brke,

in na širino tvojih stališč (*ga poboža po ramenih*),

– joj, kaj je zdaj to, od kod ves ta blišč? –

in na pokončnost tvoje etične drže

(*se dotakne njegovega mednožja*)

ojoj, svet se vrti vse brže in brže!

Novinarka se onesvesti, Erazem jo ujame.

ERAZEM: No, pa sem kasiral, princesko ta pravo:
čeprav nisem hotel, mi je zmešala glavo!
Saj si lepa za dva, ma si težka za tri
daj prosim te, vstani, me že roka boli!

Novinarka pride k sebi.

NOVINARKA: Ojoj, oprosti, to ni meni podobno,
ponavadi se obnašam čisto spodobno.
Ne pričakujem, da me bo moški podpiral,
ali mi vrata vljudno odpiral.

ERAZEM: Še dobro, ker mi tudi na pamet ne pade
privzet kake take neumne navade.
Glej, če si za, se zmeniva koj:
deliva si vse: zlato ali pa gnoj,
drug drugemu ne bova igrala oprode,

NOVINARKA: In jaz ne bom non stop pomivala posode!

ERAZEM: Jasno, da ne! Če vsak pol postori,
najina zveza lahko dolgo zdrži.

NOVINARKA: Okej, jaz sem za, joj spet se mi vrti!
Ne vem, kaj me omamlja, najbrž me ti!
Tako si pošten in iskren in direkten
Si sploh resničen? Kar preveč si perfekten!

Lepše kot v pravljici se z mano obnašaš
ampak s tem ravnotežje mi totalno spodnašaš!
Stokrat sem v glavi ta prizor zvad'la,
zdaj ko gre zares, bom pa kar skupaj padla!

Novinarka se še enkrat onesvesti, tokrat ne v roke Erazma, ampak za scenografijo, ki se takoj zasuka.

10. prizor: Kobili komentirata

ROZAMUNDA: Oooh, kako lepo!

DANICA: No, samo da je našla svojega princa!

ROZAMUNDA: Kako to misliš? A je Erazem plemiške krvi?

DANICA: Pa saj to ni važno! Važno, da se do nje plemenito obnaša!

ROZAMUNDA: Ja, imaš prav! On je res ta pravi princ na belem konju!

DANICA: Ja, tega sem pa še najbolj vesela! Da ima svojega lastnega konja, da ne bo treba spet meni obeh nosit: princa in princeske!

ROZAMUNDA: No, saj njegov konj pa tudi ni od muh, ane? Kako je čeden!

DANICA: Pa kako je močen!

ROZAMUNDA: Pa kakšen lep glas ima ...

DANICA: Ja, pa mišice ...

ROZAMUNDA: A misliš, da je čistokrvni lipicanec?

DANICA: Izgleda že tako.

ROZAMUNDA: Ja, kako si ga je pa Erazem lahko privoščil? Lipicanci ja
koštajo!

DANICA: Kaj pa jaz vem.

Danica zagriže v časopis.

ROZAMUNDA: Čakaj, čakaj, Danica, a lahko malo bolj počasi žvečiš? Tukajle
nekaj piše o tistem sestanku, G8, a veš, ki je bil pred kratkim v
Italiji!

DANICA (*s polnimi usti*): No, daj, hitro preberi.

ROZAMUNDA (*bere, pri tem dela pavze za pike tako, kot je članek razvrščen
po vrsticah*): "Na sestanek G8 je Berlusconi spet zamujal
tokrat. Ga niso zadržali pomembni opravki z mladoletnimi.
Ministricami, ampak dejstvo, da je moral na sestanek priti peš
nekdo. Mu je namreč ukradel lipicanca, s katerim naj bi
prijahal na sestanek foto Reuters." Danica, a veš, da se mi zdi,
da vem, kdo mu je ukradel konja? Hiiii!

DANICA in ROZAMUNDA: Hiiii! Hiiii!

Scenografija se zasuka.

11. prizor: Novinarka odjava

Novinarka spet v televizijskem ekranu.

NOVINARKA: Dragi gledalci, drage gledalke, v današnji oddaji

“Prebrskano!” nam preostane le še to, da si ogledamo, kakšni so rezultati vašega glasovanja. Spomnimo: zastavili smo vam vprašanje: Ali bi podprli odmrznitev kralja Matjaža in njegov prevzem političnega vodstva v naši državi? Glasovali ste lahko po telefonu, in naj vam povem, da so telefoni v našem uredništvu mrzlično zvonili. Še zlasti po prispevku, ki je prikazal, kakšen je kralj Matjaž v zasebnem življenju. Zato lahko upravičeno pričakujemo, da je naš telefonski referendum pokazal, da imamo Slovenci vendarle še nekaj soli v glavi. No, pa pogledjmo rezultate glasovanja.

Pred obrazom se ji pojavi pita diagram z deleži glasovanja: 98% podpora kralju Matjažu.

Kaj!? 98 odstotkov vprašanih bi podprlo kralja Matjaža kot političnega voditelja Slovenije!? Pa kaj vam je, ljudje, božji!? a niste videli, kakšen runkelj in Slovencelej zabit je tale Matjaž? A imate res tako nizka pričakovanja od slovenske politike? Dajte no, Slovenci, rojaki moji, bomo pa ja izvolili koga, ki zna tudi kaj razmišljat, ne samo služiti na naš račun! Ženske, vsaj ve, a ga niste videle, kak kreten je?

Se spet zbere.

Khm khm. No, tako bi volili vi, dragi gledalci, če bi bilo volitve danes. Iskreno upamo, da se do naslednjih volitev pojavi kak kandidat, ki bo dejansko vreden našega volilnega glasu. Tako. To je bilo v današnji oddaji "Prebrskano!" vse. Glejte nas spet prihodnji teden, ko bomo poročali –

Pred obrazom se ji izpiše teletekst.

Pa gospod! A lahko ugasnete tale prekleti teletekst! Dve minutki boste pa že zdržali, potem boste pa lahko neposredno gledali, kakšni so rezultati fuzbala! Hvala, mislim, res je prijetno vedet, da nikogar, ampak prav nikogar ne zanima, kaj imaš povedat!!! Gospod!

Teletekst se umakne.

Hvala! Hvala lepa, gospod. Res je lepo videt, da te publika ceni! Khm khm. Glejte nas spet prihodnji teden, ko bomo poročali o – Pa da me ne bi dali zdaj na potihem, slučajno! Gospod! Na pomoč, gospa!

Nekdo ji zniža glasnost na minimum. Čez obraz se ji izpiše napis "Sledi: Filmski hit z Bruceom Willisom." Novinarka nemočno tolče po notranji strani ekrana, nato pa se s celotno televizijo umakne. K O N E C .